

puud / ja siddus omma poja Iſaaki kinni / ja pani
 ni tedda altari peäle nende pude peäle. Ja Abra-
 ham firutas omma kät ja wottis noa / et ta piddi
 omma poja ärratayma. Ja Jehowa Ingel hüdis
 temina wasto taewast: Abraham! Abraham! ärra-
 panne kät se poisi külge / ja ärra te temmale mid-
 dagi; sest nüüd tean minna / et sa Jummalat kar-
 dad / ja et sa omma poega / omma ainust ei olle mul-
 le mitte keelnud. Ja Abraham tõstis ommad sil-
 mad üles ja näggi / ja wata üks jääri olli temma
 tagga ommast sarwist kinnihakkand räggadikkusse /
 ja Abraham wöttis se järi ja wiis sedda üles põs-
 letamise ohwriks omma poja asemele. Ja Abra-
 ham panni selle paiga nimmi: küt Jehowa näeb.
 Pärast hüdis Jehowa Ingel taewast teistkorda
 Abrahami wasto / ja wandus / et ta temma semet
 piddi wägga paljo teggema nenda kui taewa täh-
 hed / ja kui liiw / mis merre äres / ningdet temma
 seemnest sesamma piddi sündima / Kelle sees kei-
 ma ilma rahwas ennast piddid õnnistama / se on /
 Kristus meie õnnisteggia / ning sedda sepärast / et
 ta olli Jummalta sanna kuulnud. Ja Abraham
 läks jälle omma poiste jure / ja nemmad läksid
 ühtlase Persaba.

Tullewal aastal / kui eilo-lord on / ennamm.

Enne:

Enne

Ärrakulutamine

selle

1733. aasta peäle Pärast Kristusse sündimist.

Neljast aasta aiast ning nende
 kätetullemisest.

Salwest.

Salwe tulles kätte / kui meie jures pääw
 keige lühhem ning O keige pikem on:
 Se on jo sündinud minnewal rowal Jou-
 lo-ku päwal. Meari-ku on esiteks selge
 ning külmi / pärast annab lund / mis siiski
 selge ning külma ilmadega seggatud on.
 Kuunka-Kuul saeab algimisfel sulla ning
 kumma lund / pärast on selge / ning polest
 kuust sadik külmi ilm / se järrele toustoad
 tuhised ning tuisofed / ning wimalis on ka
 pehmed

15

pehmed